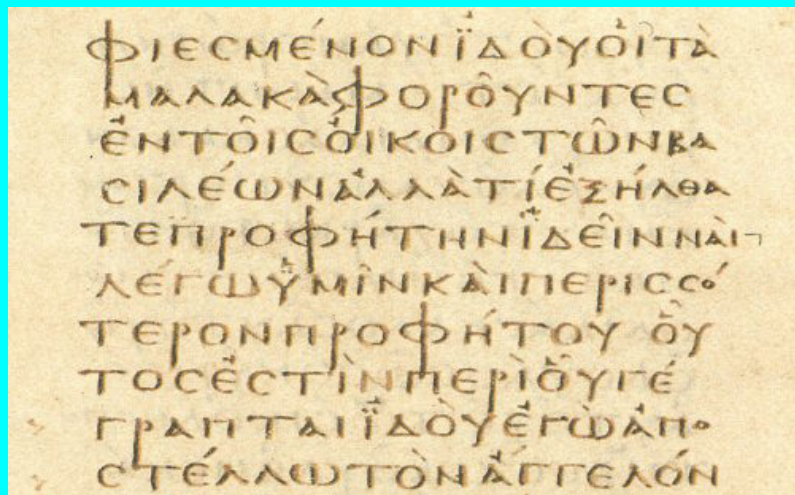

ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ

ΦΙΕΣΜΕΝΟΝ ΙΔΟΥ ΟΙΤΑ
ΜΑΛΑ ΚΑΦΟΡΟΥΝΤΕΣ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΙΚΟΙΣ ΤΩΝ ΒΑ
ΣΙΛΕΩΝ ΑΛΛΑ ΤΙ ΕΞΗΛΘΑ
ΤΕ ΠΡΟΦΗΤΗΝ ΙΔΕΙΝ ΝΑΙ
ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΟ
ΤΕΡΟΝ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΟΥ
ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΠΕΡΙ ΟΥΓΕ
ΓΡΑΨΤΑΙ ΙΔΟΥ ΕΓΩ ΑΠ
ΣΤΕΛΛΩ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ

Αἱ Μοῦσαι, αἱ θεαὶ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, εἰσιν ἑννέα· Μελπομένη ἐστὶ Μοῦσα τῆς τραγωδίας, καὶ Θάλεια τῆς κωμωδίας· Οὐρανία δὲ ἐπιμέλειαν ἔχει τῆς ἀστρονομίας, καὶ Καλλιόπη τῆς ποιητικῆς τέχνης. Πολυμνία δὲ τὰς ᾠδὰς προστατεύει, καὶ Τερψιχόρα τῆς χορείας. Εὐτέρπη δὲ ἐστὶ Μοῦσα τῆς μουσικῆς, καὶ Κλείω τῆς ἱστορίας, καὶ Ἑρατώ τῆς λυρικῆς τέχνης.

Atenas, Esparta, Tebas

Ἀθῆναι εἰσιν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Λακωνικῇ, καὶ Θῆβαι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. Αἱ Μοῦσαι καὶ αἱ τέχναι ἦσαν ἐν τιμῇ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς Θήβαις. Ἡ δὲ Σπάρτη τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῇ πειθαρχίᾳ καὶ τῇ καρτερίᾳ ἦν μεγάλη, καὶ θαυμάζομεν τὴν Λεωνίδου τελευτὴν ἐν ταῖς Θερμοπύλαις. Αἱ δὲ Πελοπίδου καὶ Ἑπαμεινώνδου νῖκαι φέρουσιν Θήβαις δόξαν καὶ τιμὴν μεγάλην.

A Ática e Atenas

Ἐν τοῖς τῆς Ἀττικῆς πεδίοις καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦν πρόβατα, καὶ ἵπποι, καὶ βοτάναι παντοδαπαί, καὶ ἐλαῖαι, καὶ ἄμπελοι, καὶ συκαί. Αἱ μὲν ἐλαῖαι ἦσαν δῶρα τῆς Ἀθηναῖς, αἱ δὲ ἄμπελοι τοῦ Διουύσου.

Καλὰ καὶ μεγάλα μαρμάρου μέταλλα ἦν ἐν τοῖς τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ τοῦ Πεντελικοῦ λόφοις. Ἀξιόλογα δ' ἦν τὰ ἐν τῷ Λαυρίῳ ἀργύρεα.

Ἡ τῶν Ἀθηνῶν ἄκρα πέτρα ἐστὶν ἐν τῷ τοῦ Κηφισοῦ πεδίῳ. Ἐπὶ δὲ τῇ πέτρᾳ ἐστὶ τὸ τῆς Ἀθηναῖς ἱερόν, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τὸ τοῦ Φειδίου ἔργον ἐλεφάντινον, ἡ Ἀθηναῖα. Ἐστὶ καὶ ἐν Ἀθήναις παντοδαπὰ τῶν τεχνιτῶν ἔργα, τὸ Λύκειον, καὶ τὸ Θησεῖον, καὶ ἡ Ἀκαδημία, καὶ ἡ Ποικίλη στοά, καὶ ἱερὰ θαυμαστά.

A gloria de Atenas

Αἱ Ἀθηναίαι εἰσι πατρίδες τῶν μεγίστων συγγραφέων καὶ τῶν δεινοτάτων ῥητόρων. Γινώσκουμεν γάρ τὰ ὀνόματα Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου, βελτίστων τραγωδοποιῶν· Ἀριστοφάνους δὲ, τοῦ ἀρίστου κομωδοποιῶν· Πλάτωνος δὲ, τοῦ λαμπροτάτου τῶν τοῦ Σωκράτους μαθητῶν· Δημοσθένους δὲ, τοῦ μεγίστου τῶν ἑλληνικῶν ῥητόρων· Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος, εὐδοκιμωτάτων ἱστορικῶν. Αἱ Ἀθηναίαι εἰσι ἀληθῶς ἐνδοξοτάται τῶν πόλεων τῇ γραμμάτων δόξει.

A Atenea do Partenón

Τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ ἐστίν· ἐπὶ μέσῳ μὲν τῷ κορυθί² ἐστὶ Σφιγγὸς εἰκὼν. Τὸ δὲ ἄγαλμα ὀρθόν ἐστὶ ἐν χιτῶνι καὶ κατὰ τὸν στέρνον ἡ κεφαλὴ Μεδούσης ἐλέφαντος ἐστὶ πεποιημένη³. ἐν δὲ τῇ χειρὶ δόρυ ἔχει, καὶ πρὸς τοῖς ποσὶν ἄσπὶς τε κεῖται⁴, καὶ πλησίον τοῦ δόρατος δράκων ἐστίν. Ἐν δὲ τῷ βάθρῳ τοῦ ἀγάλματος εἰκάζεται⁵ Πανδώρας γένεσις.

PAUSANIAS

Dicía Tales de Mileto...

Θαλῆς ὁ φιλόσοφος ἔλεγεν· «Τριῶν ἕνεκα χάριν ἔχω τῇ τύχῃ· πρῶτον μὲν, ὅτι ἄνθρωπος ἐγενόμην² καὶ οὐ θηρίον, δεύτερον δ', ὅτι ἀνὴρ καὶ οὐ γυνή, τρίτον δ', ὅτι Ἕλλην καὶ οὐ βάρβαρος.

Educación dos mozos persas

Τῶν Περσῶν οἱ παῖδες μανθάνουσι δικαιοσύνην. Οἱ δ' ἄρχοντες δικάζουσιν παισὶν πρὸς ἀλλήλους ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς καὶ ἀρπαγῆς καὶ βίας καὶ κακολογίας. Δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματα ἀχαριστίας· νομίζουσι γὰρ τοὺς ἀχαρίστους ἀνθρώπους καὶ τῶν θεῶν ἀμελεῖν καὶ τῶν τεκόντων καὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν φίλων. Διδάσκουσι ¹ δὲ τοὺς παῖδας καὶ σωφροσύνην καὶ ἐγκρατείαν γαστρὸς καὶ πότου. Μανθάνουσι δὲ καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν.

Xenofonte

«ΘΑΛΑΤΤΑ, ΘΑΛΑΤΤΑ»

Ἐκ τῶν Χαλύβων οἱ Ἕλληνες ἀφίκοντο ¹ ἐπὶ τὸν Ἀρπασον ποταμόν. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ Σκυθινῶν διὰ πεδίου εἰς κῶμας, ἐν αἷς ἔμειναν ² ἡμέρας τρεῖς καὶ ἐπεσιτίσαντο. Ἐντεῦθεν δὲ ἦλθον ³ σταθμούς τέτταρας πρὸς πόλιν μεγάλην ἣ ἐκαλεῖτο Γυμνιάς. Ὁ τῆς χώρας ἄρχων τοῖς Ἕλλησιν πέμπει ἡγεμόνα, ὃς λέγει ὅτι ἄξει αὐτοὺς πέντε ἡμερῶν ⁴ εἰς χωρίον ὃθεν ὄψονται ⁵ θάλατταν. Καὶ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ ὄρος τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ· ὄνομα δὲ τῷ ὄρει ἦν Θήχης. Ἐπεὶ δὲ οἱ πρῶτοι ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ὄρους, κραυγὴ πολλὴ ἐγένετο· «θάλαττα, θάλαττα». Ἐνθα δὴ ἔθρον καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες καὶ τὰ ὑποζύγια καὶ ἵπποι. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο ¹ πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δὴ περιέβαλλον ἀλλήλους καὶ στρατηγούς καὶ λοχαγούς δακρύοντες.

Xenofonte, *Anábase*

¹ ἀφίκοντο ind. aor. de ἀφ-ικνέομαι. — ² Ind. aor. de μένω. — ³ ἦλθον, ind. aor. de ἔρχομαι. — ⁴ πέντε ἡμερῶν *en cinco días, antes de cinco días*. — ⁵ ὄψονται futuro de ὁράω.